तदलन्ते विषादेन भयं तव न विद्यते। सहायार्थञ्च ते वीराः सम्भूता भुवि दानवाः।
भीष्मद्रोणकृपादींश्च प्रवेक्ष्यन्त्यपरेऽसुराः। यैराविष्टा घृणां त्यक्त्वा योत्स्यन्ते तव वैरिभिः। १५१६५
नैव पुत्रान्नचभ्रातॄन्नपितॄन्नच बान्धवान्। नैव शिष्यान्नच ज्ञातीन्न बालान् स्थविरान्न च।
युधि सम्प्रहरिष्यन्तो मोक्ष्यन्ति कुरुसत्तम। निःस्नेहा दानवाविष्टाः समाक्रान्तेऽन्तरात्मनि।
प्रहरिष्यन्ति विवशाः स्नेहमुत्सृज्य दूरतः। हृष्टाः पुरुषशार्दूलाः कलुषीकृतमानसाः।
अविज्ञानविमूढाश्च दैवाच्च विधिनिर्म्मितात्। व्याभाषमाणाश्चान्योऽन्यं न मे जीवन् विमोक्ष्यसे।
सर्व्वे शस्त्रास्त्रमोक्षेण पौरुषे समवस्थिताः। श्लाघमानाः कुरुश्रेष्ठ करिष्यन्ति जनक्षयं। १५१००
तेऽपि पञ्च महात्मानः प्रतियोत्स्यन्ति पाण्डवाः। बधञ्चैषां करिष्यन्ति दैवयुक्ता महाबलाः।
दैत्यरक्षोगणाश्चैव सम्भूताः क्षत्रयोनिषु। योत्स्यन्ति युधि विक्रम्य शत्रुभिस्तव पार्थिव।
गदाभिर्म्मुषलैः शूलैः शस्त्रैरुच्चावचैस्तथा। यच्च तेऽन्तर्गतं वीर भयमर्जुनसम्भवं।
तत्रापि विहितोऽस्माभिर्व्वधोपायोऽर्ज्जुनस्य वै। हतस्य नरकस्यात्मा कर्णमूर्त्तिमुपाश्रितः।
तद्वैरं संस्मरन् वीर योत्स्यते केशवार्ज्जुनौ। स ते विक्रमशौण्डीरो रणे पार्थं विजेष्यति। १५१०५
कर्णः प्रहरतां श्रेष्ठः सर्व्वांश्चारीन्प्रहारथः। ज्ञात्वैतच्छक्रना वज्री रक्षार्थं सव्यसाचिनः।
कुण्डले कवचञ्चैव कर्णस्यापहरिष्यति। तस्मादस्माभिरप्यत्र दैत्याः शतसहस्रशः।
नियुक्ता राक्षसाश्चैव ये ते संसप्तका इति। प्रख्यातास्तेऽर्ज्जुनं वीरं निहनिष्यन्ति मा शुचः।
असपत्ना त्वया हीयं भोक्तव्या वसुधा नृप। मा विषादं गमस्तस्मान्नैतत्त्वय्युपपद्यते।
विनष्टे त्वयि चास्माकं पक्षो हीयेत कौरव। गच्छ वीर न ते बुद्धिरन्या कार्य्या कथञ्चन। १५१८०
त्वमस्माकं गतिर्नित्यं देवतानाञ्च पाण्डवाः॥ वैशम्पायन उवाच॥ एवमुक्त्वा परिष्वज्य दैत्यास्तं राजकुञ्जरं।
समाश्वास्य च दुर्द्धर्षं पुत्रवद्दानवर्षभाः। स्थिरां कृत्वा बुद्धिमस्य प्रियाण्युक्त्वा च भारत।
गम्यतामित्यनुज्ञाय जयमाप्नुहि चेत्यथ। तैर्व्विसृष्टं महाबाहुं कृत्वा सैवानयत् पुनः।
तमेव देशं यत्रासौ तदा प्रायमुपाविशत्। प्रतिनिक्षिप्य तं वीरं कृत्वा समभिपूज्य च।
अनुज्ञाता च राज्ञा सा तथैवान्तरधीयत। गतायामथ तस्यान्तु राजा दुर्य्योधनस्तदा। १५१८५
स्वप्नभूतमिदं सर्व्वमचिन्तयत भारत। विजेष्यामि रणे पाण्डूनिति तस्याभवन्मतिः।
कर्णं संसप्तकांश्चैव पार्थस्यामित्रघातिनः। अमन्यत बधे युक्तान् समर्थांश्च सुयोधनः।
एवमाशा दृढा तस्य धार्त्तराष्ट्रस्य दुर्म्मतेः। विनिर्ज्जये पाण्डवानामभवद्भरतर्षभ।
कर्णोऽप्याविष्टचित्तात्मा नरकस्यान्तरात्मना। अर्ज्जुनस्य बधे क्रूरां करोति स्म तदा मतिं।
संसप्तकाश्च ते वीरा राक्षसाविष्टचेतसः। रजस्तमोभ्यामाक्रान्ताः फाल्गुनस्य बधैषिणः। १५१९०
भीष्मद्रोणकृपाद्याश्च दानवाक्रान्तचेतसः। न तथा पाण्डुपुत्राणां स्नेहवन्तो विशाम्पते।
न चाचचक्षे कस्मैचिदेतद्राजा सुयोधनः। दुर्य्योधनं निशाऽन्ते च कर्णो वैकर्त्तनोऽब्रवीत्।
स्मयन्निवाञ्जलिं कृत्वा पार्थिवं हेतुमद्वचः। न मृते जयते शत्रून् जीवन् भद्राणि पश्यति।